

Кермешови ВІСТИ 2016

21-22.05.

XXVI
Лемківський
Кермеш
в Вільхівці

**Лемківський
Кермеш
в Вільхівці**

Об'єднання лемків
Гурток ОЛ в Вільхівці
Zjednoczenie Łemków
Koło Terenowe ZŁ w Olchowcu

XXVI Лемківський Кермеш в Вільхівці

XXVI Łemkowski Kermesz w Olchowcu

Dobór materiałów i teksty:
Natalia Hładyk, Wacław Szlanta
Projekt, łamanie i skład:
Natalia Hładyk, Bogusław Lewek
Druk: FHU LEBO Bogusław Lewek
Wydawca: Zjednoczenie Łemków

Zrealizowano dzięki dotacji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
Dofinansowano z budżetu Województwa Podkarpackiego
Zadanie współfinansowane
ze środków Gminy Dukła
Wsparcie finansowe: Starostwo Powiatowe w Krośnie, Nadleśnictwo Dukła

Кермешови ВІСТИ 2016

XXVI
Лемківський
Кермеш
в Вільхівці

XXVI
łemkowski
Kermesz
w Olchowcu

Spis treści / Зміст

500 lat temu, wielkie dzieje w małym skrócie - Natalia Hładyk / Великих 500 років, в малім скорочиню - Наталія Гладик

4 - 5

Rzecz o św. Mikołaju - Natalia Hładyk

6 - 7

Nadzór nad wsią Olchowiec - Bohdan Huk

8- 9

**Historyczno-genealogiczne poszukiwania w Internecie i archiwach
Історично-генеалогічні пошуки в Інтернеті и архівах**

9-10

Zapowiedzi / Треба ся вибрати, послухати

**„Łemkowski Kermesz” w Pętnej / «Лемківський Кермеш» в Пантній
XXXIV „Łemkowska Watra” w Zdyni / XXXIV «Лемківська ватра» в Ждини**

11

Radio „Skrynia” / Радіо «Скриня»

Radio „Kermesz” / Радіо «Кермеш»

Radio Lemko / Радіо «Лемко»

Kartalnik „Watra” / Квартальник «Ватра»

12

500 lat temu, wielkie dzieje w małym skrócie

„Polska XVI wieku” pod względem geograficzno-statystycznym opisana przez Adolfa Pawińskiego to jedno z pierwszych źródeł również o znaczeniu historycznym, którym możemy znaleźć informacje o Olchowcu z 1581 r. Wtedy wieś liczyła 5 gospodarstw (dworzyszcz) i była własnością do Stadnickich. Jednak znalazły się jeszcze starsze wzmianki, a mianowicie z 1543 r.

Najstarszy i jedyny jak na razie wpis o Olchowcu można odnaleźć w aktach grodzkich Biecza. Zapiski autorstwa Dobka Cieklińskiego, który

w owym czasie piastował urząd bieckiego podstarościego dotyczą sporu sądowego zapisał, że w sporze o dzierżawę czwartej części miasteczka Żmigród i przynależnych jej wsi, toczącym się pomiędzy Jędrzejem Stadnickim kasztelanem sanockim, Janem Myszkowskim przesłuchał świadków, wśród których znajdował się między innymi sołtys wsi Olchowiec o imieniu Ilicz. Wobec tego można sądzić, że wieś musiała istnieć już nieco dłużej.

Z innych zapisów dotyczących tego samego źródła oraz sporu wiemy też, że czwarta część Żmigrodu wraz z należącym do niego wsiami w tym z Olchowcem w 1534 r. była własnością Przecława Wojszyka. Zatem Olchowiec musiał być lokowany jeszcze później, prawdopodobnie w pierwszym dwudziestoleciu XVI w. Niestety nie znalazł się jak dotąd żaden opis wsi. Wiadomo natomiast, że istniały inne sąsiadujące z Olchowcem wsie jak: Polany, Krempna, Świątkowa i Grab. Olchowiec nie miał własnej świątyni, parafia i cerkiew znajdowały się w starszej o sto lat Myscowej.

Olchowiec dzisiaj

Przygotowania do XXVI Łemkowskiego

Kermeszu w Olchowcu oraz 500 lecia wsi trwają już dłuższy czas. 4 marca w siedzibie Zjednoczenia Łemków odbyło się spotkanie organizacyjne poprzedzające to przedsięwzięcie. Komitet organizacyjny olchowieckiego święta tworzą również członkowie Koła Terenowego ZŁ: Jan Toropiła, Zenon Fedak, Mikołaj Gabło, Bogdan Pałka, Jan Tomaszczyk.

Postanowiono, iż wyjątkowość XXVI edycji Kermeszu podkreślą obchody 500-lecia lokacji wsi. W związku z tym Komitet organizacyjny podjął decyzje o budowie obelisku upamiętniającego to wydarzenie oraz wielowiekowy i wielokulturowy wkład olchowieckiej wspólnoty w historię wsi. Na stronach internetowych ogłosiliśmy zbiórkę. Za zebrane pieniądze - Cegielka dla Olchowca - zrobiliśmy tablicę pamiątkową.

Serdecznie dziękujemy za wkład w tę inicjatywę pani Bożenie Marii Apola ze Sękowej, panom: Dariuszowi Szeptakowi z Ostaszewa, Bogdanowi Miszczakowi z Łodzi oraz Firmie RAF Ekologia z Jedlicza. Zebraliśmy 570 zł. *Fotografia tablicy na stronie 5.*

Zbiórka dalej trwa, mieszkańcy Olchowca chcą jeszcze wykończyć cokolwiek, który sami zdobyli, przewieźli i postavili. Na nim zostanie zamieszczona tablica pamiątkowa, chcą też urządzić najbliższe otoczenie obelisku. Można im w tym pomóc.

Wpłaty można dokonać na rachunek bankowy:

Zjednoczenie Łemków

68 1240 5110 1111 0000 5210 1616

Bank PKO S.A. O/Gorlice ul. Jagielly 6

z dopiskiem:

„Moja cegielka dla Olchowca”

Natalia Hładyk

Великих 500 років, в малім скорочиню

«Польша XVI століття» - то географічно-статистичне джерело з цінним історичним переказом, в котрім Адольф Павіньський пише о Вільхівці в 1581 році. Товдиль в селі било 5 газдівок (dworzyszcz), а Вільхівцьом володіли Стадники. Нашлися тіж старши інформації з 1543 рока.

Найстарший знаний запис про Вільхівець можна найти в гродзких актах Біча. Записки авторства Добка Цекліньского, котрий в тот час бив на посаді біцкого підстарости, дотичит судового спору медже каштеляном саноцким Андрийом Стадником и Яном Мишковским, што до аренди четвертой частини місточка Жмигорода и йому приналежних сел. В справі появляются свідки, а медже нима тіж Ілія - шовтис села Ольховець. Тож треба припускати, же село мусіло існувати юж скорше.

З того джерела довідуємеся тіж, же четверта частина Жмигорода разом з приналежними до нього селами, в тім Вільхівцьом, в 1534 році належала Пшецлаву Войшику. Виходит, же льокація Вільхівця мусіла мати місце скорше, даде в перших двадцетох роках XVI ст. На жаль, дотля не нашов ся жаден опис села. Знаме, же існували юж інши сусідні з Вільхівцьом села: Поляни, Крампна, Святкова и Граб. Вільхівець не мав свого храму - церков з приходством мала старша на сто років Мисцова.

Вільхівець гнески

Підготовка XXVI Лемківського кермешу в Вільхівці и ювілею 500-ліття села трває юж довший час. 4 марца 2016 р. в офісі Об'єднання

лемків зишовся комітет організаційний Кермешу, до складу якого, крім Головної управи ОЛ, глошли тіж члени гуртка ОЛ в Вільхівці: Іван Торопила, Зенко Федак, Миколай Габло, Богдан Палка, Іван Томашик. Учасники спітканя затвердили програму XXVI Вільхівецького кермешу. Єй винятковість доповнят кругла історична дата — 500 років льокації села. Комітет організаційний Кермешу задумав звести пам'ятний знак, заради вшанування того значущого ювілею Вільхівця, багатівікового и багатокультурного внеску вільхівецькой громади в історію села. На інтернетних сторінках оголосили-зме збірку коштів — цеглинку для Вільхівця. За зобрани гроши вдалося нам зробити пам'ятну таблицю. За вплачени кошти в розмірі 570 злотих щиросердечні дякуєме:

пані Божені Марії Аполя зо Санковой, паном: Даріушови Шептак з Осташева, Богданови Міщак з Лодзі, а тіж Фірмі РАФ Екологія з Єдліча.

Вільхівчане мают дуже до роботи при пам'ятну а ви дале можете помагати ім.

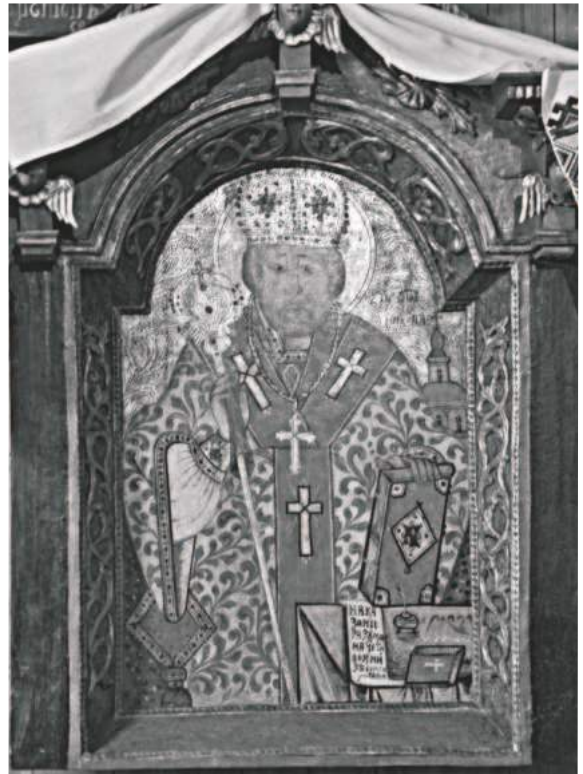
Пам'яткова таблиця для Вільхівця

Rzecz o św. Mikołaju

Tego dostojnika chyba każdy z nas zna, jednak nie zmienia to faktu, że o Mikołaju, biskupie Miry, wiemy nadal tyle co nic, jednak legendy o nim nie mają sobie równych. Najpewniej żył mniej więcej od 275 r. do połowy IV stulecia. Brak wiedzy o nim samym nie stanął na przeszkodzie temu, że św. Mikołaj od przeszło 1500 lat jest jednym z najbardziej honorowanych świętych. W kręgu kultury prawosławnej jest otaczany szczególną czcią. Polsce jednemu z tysięcy biskupów, jakim był Mikołaj, poświęcono setki kościołów, a św. Pawłowi, chyba drugiej co do ważności osobie w chrześcijaństwie, zaledwie ułamek tej liczby.....

Świętych Mikołajów w historii nie brakuje. Taki status ma 17 świętych, 6 błogosławionych i 1 błogosławiona. Jest wśród nich m.in.. Mikołaj z Tolentino, włoski augustianin z XIII stulecia, patron noworodków, lecz też Bawarii, Wenecji i Genui. Jest św. Mikołaj z Flue, XV-wieczny mistyk, patron Szwajcarii. Kościół prawosławny w Rosji czci św. Mikołaja II Romanowa, ostatniego cara Rosji, formalnie również ostatniego króla Polski i wielkiego księcia Finlandii. Inną sprawą jest oczywiście historyczna ocena słuszności wzniesienia tego ostatniego z błogosławionych na ołtarze.

Pomimo nikłych informacji o jego życiu to jednak spośród wszystkich świętych Mikołajów biskup małoazjatyckiej Miry szczególnie wśród katolików i prawosławnych cieszy się największą popularnością i czcią niż inni jego imiennicy. To, co na jego temat napisano, zaczerpnięto z pięknych legend lub z biografii innych postaci, zwłaszcza żyjącego w VI w. opata Mikołaja, późniejszego biskupa w Pinarze.

Ikona olchowieckiego św. Mikołaja

Legenda

„Złota legenda” Jakuba de Voragine zaczyna się od legendy o św. Mikołaju - tym najpopularniejszym z Miry – następująco: „Mikołaj, obywatel miasta Patery, był synem bogatych i świętobliwych rodziców. Ojciec jego nazywał się Epifanes, matka zaś Joanna”. Dalej czytamy, że już w pierwszym dniu życia Mikołaj stanął wyprostowany w wanience, a w środy i piątki tylko raz dziennie ssał pierś. W innym tekście, znacznie wcześniejszym, bo z początków IX w., napisanym przez Michała Archimandrytę, mowa jest o tym, że przyszły święty w każdy piątek odmawiał sobie matczynego mleka. Metody, patriarcha Konstantynopola, w tekście z IX w. pisał, że Mikołaj ssał tylko prawą pierś matki, a w środy i piątki czynił to tylko raz, po wieczornej modlitwie swoich rodziców. W czasie swojego chrztu miał stać na własnych nogach przez ponad trzy godziny, tu zauważmy tylko, że w IV w.

chrzczono jeszcze dorosłych, a nie dzieci.

Początki kultu

Kult naszego świętego bohatera pojawił się bardzo wcześnie i pozostał żywy po dzisiejszy dzień. Początki kultu św. Mikołaja sięgają V stulecia. Propagowali go wówczas głównie mieszkańcy Miry, okoliczni rybacy, a potem i żeglarze. Dopiero później kult w błyskawicznym tempie rozlał się po niemal całym chrześcijańskim świecie.

W Mirze do grobu Mikołaja, który znajdował się w miejscowej świątyni pielgrzymowano od V w. Niestety w następnym stuleciu świątynia została zniszczona przez trzęsienie ziemi. Na jej miejsce wybudowano nową i umieszczono w niej sarkofagu Mikołaja, co z roku na rok przyciągało coraz większe rzesze pielgrzymów. Ludzie wierzyli, że sączący się z sarkofagu pachnący płyn (od nazwy miasta zwany mirrą), który ma właściwości lecznicze. Wówczas był to bardzo popularny uzdrowicielski proceder, pielgrzymowano też do innych miejsc min. do grobu św. Andrzeja w Konstantynopolu czy do św. Demetriusza w Tesalonice, by stamtąd zebrać wydzielającą się cudowną oliwę.

W 1087 r. kupcy wykradli szczątki św. Mikołaja z Miry i przewieźli je do Bari aby nie wpadły w ręce muzułmanów. Władze tego włoskiego miasta dla szczątków świętego wybudowały bazylikę. Sanktuarium w Bari było jednym z najbardziej uczęszczanych miejsc pątniczych średniowiecznej Europy. Stąd też ten sam św. Mikołaj z Miry nazywany jest św. Mikołajem z Bari.

Nasz Patron

Rozgłos, jaki towarzyszył Mikołajowi sprawiał, że coraz więcej osób, grup zawodowych, społecznych, miast, a nawet całych państw chciało mieć go za opiekuna. Szybko stał się patronem Rusi. Jego wizerunek znajduje się na niezliczonych ikonach, a malowali go najwybitniejsi artyści. W ruskim kręgu cywilizacyjnym, m.in. na

Ukrainie, Rosji, Białorusi, wspominany jest w wielu przysłowiach i opowieściach, a jego kult do dziś jest niezwykle silny.

Nasz bohater jest też patronem Grecji, Albanii, licznych miast, m.in. Berlina, Moskwy, Nowogrodu, a w Polsce Bydgoszczy, Chrzanowa, Głogowa. Oprócz dzieci ma jeszcze inne obowiązki, sprawuje opiekę nad pannami, jeńcami, pielgrzymami, a nawet nad więźniami. Na jego względy liczy cały szereg profesji min.: kupcy, kierowcy, cukiernicy, piekarze, marynarze, rybacy, żeglarze, sędziowie ciekawe bo i adwokaci, rzeźnicy, tkacze, kamieniarze, bednarze, z ciekawszych to wytwórców guzików, pszczelarze, a także uczeni i studenci.

Święty Mikołaj to też wstawiennik w sprawie konkretnych ludzkich potrzeb, taki współczesny negocjator można by powiedzieć.

W cerkwi ranga św. Mikołaja była - i jest - tak wysoka, że czasem na ikonie Chrystusa z Matką zastępował on Jana Chrzciciela (tzw. Deesis). W obrządku wschodnim ma tytuł Cudotwórcy, a Jego ikony znajdują się w każdym niemal domu wyznawców prawosławia i grekokatolików.

Olchowiecki

Patronem Olchowca też jest Święty Mikołaj i chociaż nie pisze o tym wielka historia to dla mieszkańców ma to ogromne znaczenie. Święto parafialne, zwyczajowy kermesz stał się pretekstem do odrodzenia się życia religijnego i kulturalnego tej wsi, która jak inne miejscowości łemkowskie (wraz z jej mieszkańcami) podzieliła tragiczny los deportacji w latach czterdziestych. Olchowca miało nie być, a jednak wieś się odrodziła. Teraz nic nie jest takie jak dawniej, to fakt. Nie da się nadrobić tych ogromnych strat, teraz jest to zupełnie inna jakość, nie mniej jednak chęć kultywowania tradycji przodków jakimś cudem i determinacją ludzi przetrwała w tej niewielkiej wspólnocie.

Nadzór nad wsią Olchowiec

Na początku 2016 r. w zasobie Instytutu Pamięci Narodowej – Oddział w Rzeszowie odnalazłem teczkę „Akta operacyjne przeciwko Dudzik Maria i inni” (AIPN Rz, 042/280). Teczka powstała w następstwie donosu złożonego w Krośnie 13 lutego 1948 r. przez „Kasztan” z Zyndranowej. Dzięki temu funkcjonariusz UB F. Piekarz napisał o około 25-letniej kobiecie z Zyndranowej: „Dudzik Maria w 1946 r. nosiła jedzenie członkom bandy UPA i chodziła do lasu w kierunku Lipowca”. Piekarz zlecił „Kasztanowi” „Obserwować Dudzik Marię i ustalić, z kim się kontaktuje i gdzie chodzi”.

Do teczki trafiały różne materiały, w tym te z trochę wcześniejszych działań przeciwko mieszkańcom Olchowca Iwanowi Buriakowi, Mychajle Moriakowi, Iwanowi Romańczakowi i Fedorowi Romańczakowi. UB nie udało się stworzyć/”wykryć” „bandy UPA” lub „grupy nacjonalistów ukraińskich”: 12 lipca 1955 r. sprawę zamknęto. Pozostały protokoły zeznań o współpracy olchowczan z UPA, które ubowcy wydostali z zatrzymanych poprzez nieludzkie bicie.

Dokumenty, które publikuję niżej, to mały fragment wieloletniego totalnego procesu zabijania Olchowca, o którym w licznych wydaniach panuje tania opinia jako o miejscu bez mała rajskim. Jednak dawni więźniowie obozu w Jaworznie po wyjściu na „wolność” – w tym do nadal pilnie inwigilowanego przez UB, MO i WOP Olchowca – już nigdy nie stali się normalnymi ludźmi. W ich „rajskiej” wsi od 1947 r. wszelkie rozmowy Rusnaków/Ukraińców są podejrzane. Mieszkańców wsi rok po roku zmuszano do wyrzeczenia się ruskości/ukraińskości w zamian za

prostą możliwość niepodsluchiwanej rozmowy. Większość nie dała rady tego wytrzymać...

Bogdan Huk

DOKUMENTY

1947 sierpień 28, Krosno – Protokół przesłuchania podejrzanego Iwana Romańczaka przez oficera śledczego UB Jerzego Kacprzaka

[...] Pytanie: *Powiedzcie wszystko o swojej współpracy z bandą ukraińską UPA.*

Odpowiedź: [...] *Na wiosnę 1947 r. przyszło do nas do domu pięciu członków bandy UPA i gdy daliśmy im jeść, a oni się najedli, powiedzieli do nas, to znaczy do mnie, do mojego ojca i mego brata Michała, ażebyśmy my zbierali dla nich amunicję do karabinów i gdy oni przyjdą następnym razem, to zabiorą tę amunicję. Amunicję tą my mieliśmy zbierać po polach [...]. My wzięliśmy się zaraz za zbieranie tej amunicji i nazbieraliśmy cały kosz. Czekaliśmy na tych „banderowców”, ażeby zabrali tę amunicję, a gdy się długo nie zgłaszali, my, bojąc się, ażeby kto nie znalazł u nas tej amunicji, wysypaliśmy ją w ogrodzie pod drzewo. Więcej do nas ci „banderowcy” [...] nie przyszli. [...]*

Przesłuchał
Jerzy Kacprzak

Romańczak Jan

1948 marzec 16, Krosno – Fragment doniesienia źródła informacji „Maksym” o Fedorze Hudyku, Iwanie i Fedorze Buriakach.

[...] Co dotyczy Hudyka Teodora, syna Bazylego, pochodzi z gromady Smereczne [...], a obecnie zamieszkuje w gromadzie Olchowiec z całą rodziną i pracuje na roli. W czasach grasowania band UPA w/w ani jednego razu nie był bity, jak też rabowany, wynika z czego, że Hudyk musiał współpracować z bandą UPA. W/w łączy się bezpośrednio z Buriakiem Janem i synem Teodorem, i Hudyk przesiaduje u nich prawie każdy dzień, u Buriaka. Co za rozmowę prowadzą, nie ustalono i nie wiadomo. [...]

Zapodał „Maksym”

Zadanie

Skontaktować się z Hudykiem i Buriakiem i wyczuwać, co za cel mają się tak często gromadzić i jaką rozmową się trudnią, i nastawić się na propagandę, która jest szerzona w waszych okolicach.

Zadanie zapodał

Piekarz Fr.

Zadanie przyjął

informator „Maksym”

Od Redakcji:

Publikujemy tylko fragment teczki Marii Dudzik.

Історично-генеалогічні пошуки в Інтернеті і архівах **Historyczno-genealogiczne poszukiwania w Internecie oraz archiwach**

Trzy lata temu na łamach „Kermeszowych Wisty”, przytaczaliśmy wzmiankę dotyczącą Olchowca z „Schematyzmu duchowieństwa Grecko-katolickiego Apostolskiej Administracji Łemkowszczyzny” wydanej w 1936 oraz listę olchowieckich gospodarzy z wyciągu metryki franciszkańskiej za 1857 rok. W tym roku pragniemy zachęcić Państwa do poszukiwań historycznych i genealogicznych podejmowanych

na własną rękę.

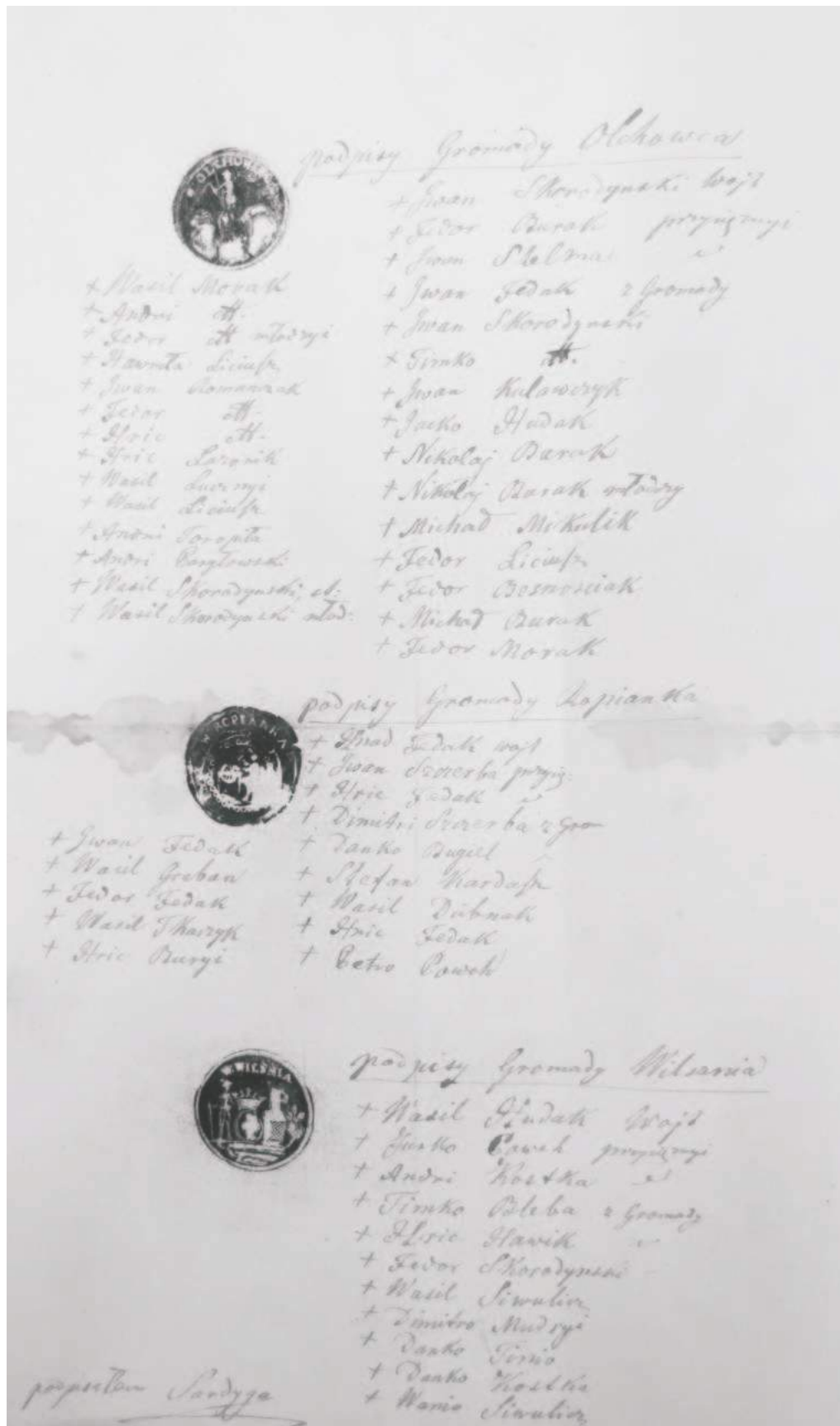
W dobie coraz szerszej dostępności do większości dokumentów, duża część archiwów bibliotecznych jak i państwowych przenosi się na platformę cyfrową. Nie musimy już odbywać niekończących się wycieczek po archiwach i bibliotekach, by móc zapoznać się z nieraz rzadką i ciężko dostępną dokumentacją. Wystarczy jedynie domowy komputer z dostępem do Internetu.

Możemy przeglądać całe tomy, korzystając z portali takich jak Federacja Bibliotek Cyfrowych (www.fbc.pionier.net.pl), który jest wyszukiwarką dokumentów, zdigitalizowanych w polskich bibliotekach i instytucjach kultury. Dokumenty możemy przeglądać również na stronie Małopolskiego Towarzystwa Genealogicznego (www.mtg-malopolska.org.pl). Korzystanie z tego szczególnego serwisu ułatwia fakt, iż zebrane i publikowane tam dokumenty mają jedynie charakter historyczno-genealogiczny co zawęża poszukiwania do interesującej nas dziedziny. Dla amatora ciekawostek i materiałów historycznych związanych ze swoim regionem dodatkowym źródłem, które oprócz archiwów bibliotek cyfrowych, daje ogromne możliwości eksploracyjne, jest Narodowe Archiwum Cyfrowe (www.nac.gov.pl), które w swych zbiorach prócz dokumentów, posiada także niezliczoną ilość zdjęć, materiałów audio i video.

Wszystkie te narzędzia, które oddaje nam do dyspozycji nowoczesna technologia teleinformatyczna, pozwalają nam zanurzyć się w historii własnej miejscowości, a co dla bardziej dociekliwych, także w historii własnych przodków czy całych rodzin. Nie musząc wychodzić z domu możemy śledzić całe stulecia ciekawej, wspólnej historii, do czego serdecznie zachęcamy.

Історично-генеалогічні пошуки в архівах

Historyczno-genealogiczne poszukiwania w archiwach

Lista parafian z wsi Olchowiec, Ropianka, Wilsznia. Dokument z lat 1854-1856 pochodzi z Archiwum Narodowego w Krakowie.

Redakcja

Треба ся вибрати, треба послухати Заповідзі

„Лемківський кермеш” в Пантній
Об'єднання лемків організує тіж братній Лемківський кермеш в громаді греко-католицькій, котрий одбудеся 21 липня 2016 р. при Церкві Преподобной Параскеви в Пантній и в сельській світлиці в Ропиці Рускій.

Łemkowski Kermesz” w Pętnej

„Łemkowski Kermesz” w Pętnej, 21 lipca 2016 r. Zjednoczenie Łemków organizuje drugi, bratni „Łemkowski Kermesz” w Parafii Greckokatolickiej w Pętnej przy cerkwi Przenajświętszej Parascewii oraz w świetlicy wiejskiej w Ropicy Ruskiej.

XXXIV «Лемківска ватра» в Ждини

Юж тепер щиросердечні запрашає Вас до Ждини, де з 22 по 24 липня 2016 р. буде горіти 34 Лемківска ватра.

Постарамеся сповнити Ваши музични очікування, а и ноги од танця будут Вас боліли штонайкоротше тижден. Як все буде сила конкурсів, авторски спітканя, вистави, варштати и програма для наймолодших ватрян. Дуже уваги присвятиме моді на вшитко, што лемківське. **Ждеме Вас. Не може Вас бракнути.**

Лемківський ансамбль піснї и танцю «Кичера»

XXXIV „Łemkowska Watra” w Żduni

Już teraz serdecznie zapraszamy Was na 34 Łemkowską Watrę do Żduni, która odbędzie się w dn. 22-24.07. 2016 r.

Postaramy się spełnić Wasze muzyczne oczekiwania, tak żeby nogi od tańca bolały Was co najmniej tydzień. Jak zawsze sporo konkursów, spotkania autorskie, wystawy, warsztaty oraz program dla najmłodszych watrowiczów. Sporo uwagi poświęcimy promocji mody na to co łemkowskie.

Czekamy na Was. Nie może Was zabraknąć

Więcej na <http://www.watrązdynia.pl>

oraz <http://www.lemkounion.republika.pl>

Центр культури Б. І. Антонича в Горлицях

Щиро запрашає Вас тіж до Центру культури ім. Б.І. Антонича в Горлицях, Pl. Dworzysko 5, де протягом цілого рока «Спітканя з Лемківщином».

Пририхтували-зме для Вас: вистави, авторски спітканя, виклади, проєкції документальних фільмів, варшати — майстер-класи.

Терміни чергових подій найдете на нашій стороні

<http://www.lemkounion.republika.pl/>

Centrum Kultury im. B. I. Antonycza w Gorlicach

Serdecznie zapraszamy do udziału w całorocznym cyklu „Spotkań z Łemkowszczyzną”, które odbywają się w Centrum Kultury im. B. I. Antonycza w Gorlicach, Pl. Dworzysko 5.

Przygotowaliśmy dla Państwa: wystawy, spotkania

autorskie, prelekcje, projekcje filmów dokumentalnych oraz warsztaty.

Zapowiedz kolejnych wydarzeń znajdziecie Państwo na naszej stronie <http://www.lemkounion.republika.pl>

Radio „Skrynia”

Program emitowany na antenie Polskiego Radia Rzeszów w czwartki w godz. od 19.05 do 20.00

Audycja adresowana jest do mieszkańców Polski południowo-wschodniej pochodzenia ukraińskiego i do wszystkich miłośników języka i kultury ukraińskiej. Na antenie Polskiego Radia Rzeszów program zaczął być nadawany w maju 1958 roku. Przez 35 lat audycję redagował Jarosław Czarnobaj. Obecnie program przygotowują Iwona Pięta i Olga Hałabud. Pod nazwą SKRYNIA magazyn jest emitowany od grudnia 2006 roku. Program przekazuje informacje z życia społeczności ukraińskiej w Polsce oraz relacje z najważniejszych wydarzeń na Podkarpaciu. Festiwale, koncerty, wystawy, konferencje naukowe, święta religijne, oświata ukraińska na Podkarpaciu, wywiady z interesującymi ludźmi polityki, nauki i kultury, działalność organizacji: Związku Ukraińców w Polsce, Zjednoczenia Łemków. Całość ilustrowana jest muzyką ukraińską - od ludowej po folk, pop i rock, a w każdym wydaniu programu w Muzycznej Skrzynce zostają przedstawieni popularni wykonawcy estradowej muzyki ukraińskiej.

Słuchaj online na www.radio.rzeszow.pl/skrynia

Radio „Kermesz”

Program emitowany na antenie Radia Kraków w soboty w godz. od 22:35 do 23:00

Kermesz to po łemkowsku odpust. Na kermeszu spotykali się różni ludzie, opowiadali różne historie, a oczekiwano na niego i strojono się nawet przez cały rok. Tak piszą redaktorzy audycji „Kermesz”, emitowanej na antenie Radia Kraków.

Taki też, jest ich program, różnorodny i barwny w ciekawe postaci, historie, wydarzenia i muzykę. Oczekiwany przez słuchaczy przez cały tydzień.

Słuchaj online na www.radiokrakow.pl

„Radio Lemko”

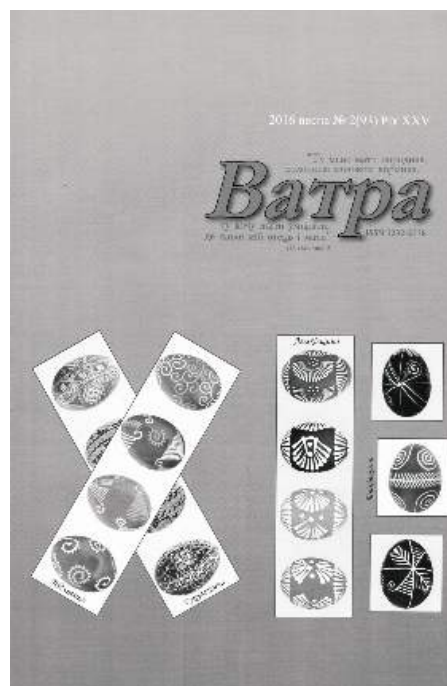
Siła Łemkowskiej Kultury Radio internetowe. Muzyka łemkowska. Język łemkowski. Kultura łemkowska.

Słuchaj online na <http://www.radio-lemko.pl>

Kwartalnik „Watra”

Od 1992 r. organem prasowym Zjednoczenia Łemków jest czasopismo kwartalnik „Watra”, dostępny również w wersji cyfrowej na naszej stronie internetowej

<http://www.lemkounion.republika.pl/>

XXV Лемківський кермеш в Вільхівці

Łemkowski Kermesz w Olchowcu

23 - 24.05.2015

Фот. Наталія Гладик
Fot. Natalia Hładyk

Програма ХМЛ Лемківського кермешу в Вільхівці

Програм ХМЛ Łemkowskiego Kermesz w Olchowie

Субота 21.05.2016

18.00 Вечірня в Церкві Перенесіння моши св. Миколая в Вільхівці

20.00 Сценічні виступи:

Фольклорний колектив «Вільшня» з Полян

Лемківський вокальний дуєт „Червена Рута” з Полян

До гуляня пригваряют:

Руснацкий музичний гурт «Такт» зо Словаччини (Припшівський край)

Неділя 22.05.2016

11.00 Літургія в Церкві Перенесіння моши св. Миколая в Вільхівці

13.30 Уроцисте отворты XXVI Лемківського кермешу и привитаны гости

Концертна програма:

13.45 Молодіжний танцювальний колектив „Горишіві” з IV Ліцею в Ліпниці

Молодіжний вокальний колектив „Дикі бджоли” з IV Ліцею в Ліпниці

Фольклорний колектив „Терещане” з Завадки Римаівської

Молодіжний вокальний колектив „Полонина” з IV Ліцею в Ліпниці

Фольклорний колектив „Рівняне” з Рівного

15.30 Співочий конкурс рідних пісень для діти и молоді «Співай Лемківщино»

16.00 Фольклорний колектив „Рівняне” з Рівного

Фольклорний колектив „Земліпінчане своїна” з Міхаловце (Словачина)

Народни музики „Толга” з Ленк Дукальских

17.40 Командний конкурс перетігання лини

18.00 До гуляня привитат фольково-роковий гурт «Слов'яни» з Кракова

В програмі Кермешу тіж:

- „Древляни церкви в польских и украиньских Карпатах” – Національний інститут спадщини – Відділ Краків,

- вистава учнівських праць з пунктів навчання рідной мови,

- презентація книжок о лемківській тематиці,

- смакувана лемківських страв,

- твори лемківського ремесла,

- презентація видавництва „Кермешови вісти”,

- родинни варштати малюваны традиційних лемківських чачок – Тетіана Скоромна,

- експозиція давних предметів и знаряддя, зобраного без музеальників.

Patronat medialny

Organizator

Субота 21.05.2016

18.00 Вечірня в Церкві рв. Прзенієніа Реліквії św. Миколая в Олховсу

20.00 Вустєру сценічне

Łemkowski zespół folklorystyczny „Wilsznia” z Polan

Łemkowski duet wokalny „Czterwena Ruta” z Polan

Wieczorne muzykowanie

rusnackiego zespółu ludowego „Takt” ze Słowacji (край презшовский)

Неділя 22.05.2016

11.00 Liturgia в Церкві рв. Прзенієніа Реліквії św. Миколая в Олховсу

13.30 Утрочyste отворце XXVI Łemkowskiego Kermesz w Olchowie

Програм консьертну:

13.45 Мłodzieżowy zespół танєцзны „Нотуєві” з IV LO в Легнієу

Мłodzieżowy zespół wokalny „Дукі Вдзолю” з IV LO в Легнієу

Зespół folklorystyczny „Тереціясу” з Завадки Румановської

Мłodzieżowy zespół wokalny „Ролюпа” з IV LO в Легнієу

Зespół folklorystyczny „Рівняніє” з Рівного

15.30 Конкурс співу пієшні łemkowskiх для дієти i мłodzieży, Śпівєвай Łemkowszczyzno”

16.00 Зespół folklorystyczny „Рівняніє” з Рівного

Зespół folklorystyczny „Земліпінчанє Своїна” з Місцаловієс (Словація)

Карєла лудова „Толгає” з Łєк Дукальских

17.40 Конкурс друцїлннн в прєсєцїагнн лнн

18.00 Консьєт зєспółу łolkowo-rocкowego „Слов'яну” з Кракова

В програмі Кермєшу гóвнієж:

- „Древляне сєрквіє в польскім i українським регіоніє Карпат” - вистава удосєрєпнїона

przez Narodowy Instytut Dziedzictwa - Oddział Kraków,

- вистава праєс учнілнннских з пунктów наuczania języка ojczystego,

- презентация публикации о Łemkowszczyźnie,

- degustacja potraw łemkowskich,

- pokazy rzemiosła i rękodzieła łemkowskiego,

- prezentacja wydania okolicznościowego „Kermeszowy Wisty”,

- rodzinne warsztaty malowania tradycyjnych zabawek łemkowskich – Tetiana Skoromna,

- ekspozycja dawnych przedmiotów i narzędzi zebranych przez muzealników.